Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 170 (1670) ♦ Четвер, 11 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

РАДІОБЮДЖЕТ НА СОВІСТІ КАБМІНУ

Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 10 вересня

Депутати заслухали інформацію про фінансування Національної радіомовної компанії, з якою звернувся до присутніх голова Комітету законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Віктор Понеділко. Він ознайомив народних обранців із зверненням представників трудового колективу Національної радіокомпанії. Головуючий — заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка підтримав попередній виступ і зауважив, що Національна радіомовна компанія має передусім апелювати до Кабінету міністрів, котрий, як відомо, подає до Верховної Ради проект держбюджету і закладає в ньому конкретні суми на фінансування галузей, зокрема і ЗМІ. А Верховна Рада має справи з цифрами, поданими Кабміном. Тому для розв'язання проблеми фінансування необхідно, щоб Кабмін подав до парламенту зміни до Закону «Про Державний бюджет України».

(Закінчення на 2-й стор.).

Чи замовлять за нас слово в ЄС?

Учора до України з робочим візитом прибув віце-канцлер Австрії, федеральний міністр закордонних справ Вольфганг Шюссель. Це вперше глава зовнішньополітичного відомства Австрії відвідує нашу країну. Плановано, що В. Шюссель зустрінеться з Президентом Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком і міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком. Першого дня візиту пан Шюссель зустрівся із заступником Голови Верховної Ради Віктором Мусіякою.

З 1 січня 1998 року Австрія буде членом «трійки» Європейського Союзу і з другої половини 1998 року головуватиме у Раді міністрів ЄС, зауважив під час брифінгу в МЗС в. о. начальника управління інформації Володимир Яценківський. За його словами, під час зустрічей «у цьому контексті українська сторона наполягатиме на необхідності прискорення процесу набуття чинності договору про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС».

Врожай-97

Як ти, хмелю, кризу пережив...

Наприкінці минулого року колишній радгосп «Дубова» Бердичівського району розпався на три «осколки». Потім були позови до суду з вимогами виплатити зарплату, суперечки про те, яке саме з новоутворених господарств за ті борги розраховуватиметься і т. д. Конфлікт виявився затяжним. А однією з причин розпаду колись добре знаного в області господарства став... хміль.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про столицю, владу та істини

В останнє десятиліття Київ охопив вихор кадрових змін, мерами обиралися, призначалися чи самоназивалися чоловік із десять, було розроблено десятки проектів законів про столицю, але жоден так і не було прийнято Верховною Радою, усі ці роки влада в Києві постійно — тимчасова, і то «антиконституційна», то «позаконституційна», то напівлегітимна, але завжди, нескінченно та перманентно, на Хрещатику, 36 іде боротьба на тлі турботи про інтереси киян.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ДОРОГУ ЛАЗу

Високу оцінку одержала на третій міжнародній автомобільній виставці «Автосалон-97» у Москві нова модель міжміського автобуса ЛАЗ-А141, яку представило відкрите акціонерне товариство «Львівський автобусний завод». Машину підготовлено до масового випуску, вона має замінити стару базову модель ЛАЗ-695Н.

Створивши свої дочірні підприємства завдяки реструктуризації заводу, ЛАЗ за вісім місяців цього року випустив на 257 автобусів більше, ніж за відповідний період торік, і працював з прибутками.

І знову Верховна Рада приймає гостей з Японії

Учора до Києва з триденним візитом прибув голова Асоціації японо-української дружби парламенту Японії, колишній міністр фінансів Йочіро Хаясі. Програмою візиту плановано зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою, керівництвом Верховної Ради України, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, керівництвом МЗС.

Перші контакти на рівні двох парламентів відбулися ще 1995 року. У той самий час в Японії було засновано Асоціацію японо-української дружби, до складу якої увійшли 23 депутати від усіх партій тодішньої урядової коаліції, а в Україні — групу народних депутатів з міжпарламентських зв'язків з Японією, яку очолив Валерій Череп.

Лист на першу сторінку

Зарплати вистачає лише на хліб

Таке враження, що державі не потрібні грамотні, розумні, фізично і духовно розвинені люди.

Урізано шкільні години, об'єднано класи, відмінено всі гуртки. Як результат — страждають діти. А в якому жалюгідному становищі опинилися ми, педагоги? Скорочення довели до того, що лише в кількох учителів є ставки, решта отримують 60—80 грн. Та й ті гроші виплачують невчасно. За комунальні послуги більшість із освітян не платить уже третій рік. Заробітної плати вистачає лише на те, щоб купити хліба. Поки не скорочували години, ми мовчали й терпіли, бо ще «викручувалися», щоб заплатити за світло й газ. Але тепер ми в повному відчаї. За наших зарплат «викрутитися» неможливо.

Хто допоможе нашому голові райдержадміністрації панові Письменному знайти кошти для виплати заборгованості із зарплати та комунальних послуг?

Колектив учителів Лошкарівської середньої школи

Нікопольського району Дніпропетровської області.

P.S.

○ В Івано-Франківську завершено судовий процес у справі про незаконне усиновлення дітей іноземцями.

○ На каналізаційно-очисних спорудах феронікелевого заводу в Побузькому на Кіровоградщині сталося витікання газу в атмосферу.

○ Учителі 10 шкіл Полтавської, Кіровоградської та Чернігівської областей не проводять занять, протестуючи проти затримки виплати зарплати.

○ У Києві розпочався міжнародний семінар «Освіта в галузі прав людини для військовослужбовців України» за програмою ЄС.

У номер

Хто за етапи? Їх буде два

Група народних депутатів, переважно представників фракцій комуністів і соціалістів, проголосувала за створення нового міжфракційного депутатського об'єднання «За співдружність суверенних слов'янських народів». Депутат з Хмельниччини Йосип Віцяк наголосив, що члени нового об'єднання принципово виступають за незалежні слов'янські держави, а його однопартієць Сергій Кияшко зазначив, що свою програму об'єднання розділило на два етапи. Перший — приєднання до союзу Росія—Білорусь, другий — об'єднання з іншими слов'янськими державами. Як зазначалося на зібранні, під самою ідеєю створення об'єднання підписалися 86 парламентаріїв, а ось скільки підпишеться під самим документом — буде видно пізніше.

Народному Руху — вісім років

Народному Руху України виповнилося вісім років. 9 вересня 1989 року установчі збори в Києві ухвалили статут Народного Руху України. У зборах, що відбувались у Палаці культури політехнічного інституту, взяли участь більше тисячі делегатів з усіх областей України.

В жовтні 1990 року Рух проголосив жорстку опозицію КПРС і висунув вимогу проголошення державної незалежності України. З 1992 року Народний Рух перебуває в конструктивній опозиції, викликаній небажанням влади проводити реформи в інтересах народу.

У 26 крайових і 430 районних організаціях Руху об'єднано понад 50 тисяч членів і кілька сот тисяч прихильників.

Народний Рух — єдина демократична партія, що має фракцію у Верховній Раді.

Врожай-97

Як ти, хмелю, кризу пережив...

(Початок на 1-й стор.).

Радгосп був свого часу лідер в Україні за площею хмелеплантацій, що займали 175 гектарів. На кінець минулого року площі скоротилися вже до 120. Якщо колись рентабельність хмелярства годі було й порівнювати з іншими галузями, то тепер реалізувати продукцію стало дуже складно: хміль дає самі збитки...

У «Дубовій» — як в Україні. Вітчизняні плантації хмелю сягали колись 9,5 тисячі гектарів, а залишилося 2,2. У добрі часи збирали 6—8 тисяч тонн цієї культури, торік — тільки 1320 тонн. До того ж, чимало з вирощеного досі не реалізовано.

І все ж частині господарств вдалося утриматися на плаву. З оптимізмом дивляться в майбутнє і в «Росії» Радомишльського району Житомирщини. По 25 центнерів шишок з гектара збирають тут нині. Й це обнадіює, адже 28 гектарів з 36 — то плантації нових сортів.

Головний агроном асоціації хмелярів України Сергій Ковальчук не випадково робить особливий наголос на словах «нові сорти». За шістдесят років з часу районування мало не стовідсотковим монополістом став «Клон-18». Але ж він містить утричі менше альфа-кислоти, ніж сорти, що «крутяться» на міжнародному ринку хмелю. Конкуренція на ньому жорстка. Ціна за кілограм альфа-кислоти нівелювалася, незалежно від того ароматичний це сорт чи гіркий. Можна сперечатися, з якого хмелю пиво ароматніше і смачніше. Але безперечно: вирощувати «Клон-18» стало невигідно. До того ж, пивовари віддають нині перевагу екстрактові хмелю.

Керівники хмелярської галузі свого часу «проспали» нові тенденції. Тепер доводиться надолужувати. Нарешті введено в дію установку для гранулювання шишок, що дає змогу значно довше зберігати їх без втрати якості. Та найголовніше те, що створено систему насінництва, куди ввійшли кращі господарства, які вже цього року мають дати 600 тисяч елітних саджанців.

Для процесів оновлення в цій трудомісткій галузі потрібні кошти. Хмелярі наполягають, щоб, як колись, їм надходило два відсотки відрахувань від продажу пива, бо навіть у найрозвиненіших країнах фермери, які вирощують хміль, одержують підтримку, а від цього й державі вигода.

Найголовніше, вітчизняний хмелеринок уже захищений високим ввізним митом. Щоправда, в Україну імпортовано стільки пивоварної сировини, що попит на власні шишки відновиться в повному обсязі не одразу.

Нинішнього року, за обережними прогнозами, буде зібрано півтори тисячі тонн шишок — приблизно половину того, що «споживали» раніше пивзаводи України. Та й хміль обіцяє бути висококісний.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Парламентська хроніка

Пільги СП не пройшли. Інвестори зачекають до другого читання

Вечірнє засідання 9 вересня

Обговорення в парламенті економічних законопроектів останнім часом зводиться до розв'язання єдиної проблеми: як зробити, щоб і вовки були ситі, й вівці цілі. Як показали дебати щодо запропонованих Кабміном проектів змін до законів «Про оподаткування прибутку підприємств» та «Про податок на додану вартість», нова ідеологія зменшення податкового тиску не дуже узгоджується з необхідністю збільшення доходної частини державного бюджету.

Комітет з питань фінансів та банківської діяльності не погодився з намірами уряду відновити пільги в оподаткуванні підприємствам з іноземними інвестиціями, створеним до 1 січня 1995 року. Адже, по-перше, поява хоча б одного «офіційного» неплатника суто психологічно спонукає до ухилення від сплати податків решту суб'єктів підприємницької діяльності. А, по-друге, через введення свого часу податкових пільг спільним підприємствам державний бюджет України втратив кругленьку суму — 600 млн. доларів.

На думку народного депутата Олександра Кожушка, розробники законопроекту не запропонували жодного більш-менш детального аналізу діяльності спільних підприємств в Україні й жодних економічних обгрунтувань такого рішення. За його словами, більш як 50 відсотків СП є торгово-посередницькими, і їх внесок у розвиток вітчизняної економіки сумнівний. Хоча, як зауважила Олександра Кужель, не можна нехтувати і можливими наслідками такого кроку: Ліга спільних підприємств має намір поскаржитися на законодавців, які не дотримують власних обіцянок, в Конституційний суд України, і Феміда, швидше за все, схилить шальки терезів у бік підприємців.

Негативний резонанс у парламенті викликала також пропозиція Кабміну підвищити коефіцієнт амортизаційних відрахувань до 0,7, що істотно збільшує податковий тягар і матиме просто вбивчі наслідки для виробника, який і так майже позбавлений оборотних коштів.

Комітет не погодився з положенням, за яким податкова адміністрація отримала б право самостійно встановлювати штрафні санкції за несплату податків. За висновком Комітету з питань фінансів та банківської діяльності, це виходить за межі компетенції фіскального відомства і має бути чітко визначено в Адміністративному кодексі.

Врешті-решт, депутати ухвалили запропонований урядом законопроект «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про податок на додану вартість» (з урахуванням власних зауважень) за винятком трьох спірних статей, до яких вирішили повернутися під час другого читання.

Цього ж дня Верховна Рада прийняла в першому читанні Закон «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про застосування контрольно-касових апаратів та товарно-касових книг при розрахунках зі споживачами в сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

Інна ЛЕЛЕ[...]
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Радіобюджет на совісті Кабміну

(Початок на 1-й стор.).

Нарешті можна приступити до основного питання порядку денного — повторного розгляду проекту закону України «Про вибори народних депутатів». Головуючий спочатку поінформував присутніх про результати наради керівників фракцій. Віктор Мусіяка зауважив, що не прийняти жодного рішення з нового виборчого законодавства — це найгірший варіант. Заступник Голови парламенту запропонував провести таємне голосування з найбільш спірних позицій. Зокрема, на нього пропоновано винести питання про виборчу систему (мажоритарно-пропорційну за схемою 50 х 50 чи мажоритарну систему по 450 одномандатних виборчих округах); про можливість включення до суб'єктів виборчого процесу виборчих коаліцій, які формуються шляхом об'єднання громадських організацій з однією чи кількома політичними партіями; про поріг явки виборців у 25 відсотків; 3 відсотки — бар'єр для партій.

Віктор Мусіяка запропонував також внести зміни до законопроекту про вибори, що ухвалений у першому читанні.

На завершення обговорення перед голосуванням слово взяв представник Президента в парламенті Роман Безсмертний, який наголосив, що доля наступних виборів в нашій державі залежить від Верховної Ради. Зрештою народні депутати прийшли до рішення проголосувати проект постанови Верховної Ради «Про вибори народних депутатів України», схвалений представниками парламентських фракцій. Чи зроблено крок уперед до вирішення долі виборів, покаже завтрашнє голосування.

На початку ранкового засідання головуючий Віктор Мусіяка поінформував про стан здоров'я керівників парламенту Олександра Мороза та Олександра Ткаченка, які перебувають на післяопераційному лікуванні.

Віталій АБЛІЦОВ.

Леонід Кучма за змішану систему

Напередодні розгляду у Верховній Раді України проекту закону про вибори народних депутатів Президент України Леонід Кучма висловився за змішану виборчу систему. Він поділяє думку про те, що мажоритарно-пропорційна система виборів сприятиме структуруванню майбутнього законодавчого органу.

Леонід Кучма пообіцяв, що «підпише такий закон, який ухвалить Верховна Рада».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни та визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України

У зв'язку з Законом України від 16 жовтня 1996 року «Про внесення зміни до статті 24 Закону України «Про підприємства в Україні» та Законом України від 3 грудня 1996 року «Про внесення зміни до Цивільного кодексу України» **постановляю:**

1. Внести до указів Президента України такі зміни:

а) в Указі Президента України від 16 березня 1995 року №227 «Про заходи щодо нормалізації платіжної дисципліни в народному господарстві України» (із змінами, внесеними указами Президента України від 31 березня 1995 року №277, від 9 грудня 1995 року №1139 та від 5 квітня 1996 року №243):

статті 1 і 2 виключити;

в абзаці другому статті 4 слова «порядку, передбаченому статтею 1 цього Указу» замінити словами «встановленому порядку»;

у статті 5-1 слова «частиною першою статті 1 та» виключити;

б) в Указі Президента України від 12 червня 1995 року №436 «Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки» (із змінами, внесеними Указом Президента України від 11 березня 1996 року №173):

в останній частині статті 1 слово «безспірному» замінити словом «встановленому»;

у статті 2 слова «шляхом надання банку за місцем знаходження розрахункового рахунку платника безакцептної платіжної вимоги-доручення» замінити словами «у встановленому законодавством порядку»;

в) в Указі Президента України від 5 квітня 1996 року №243 «Про заходи щодо стабілізації фінансового стану підприємств» статтю 6 виключити.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Указ Президента України від 25 червня 1993 року №235 «Про заходи щодо поліпшення розрахунків за продукцію і послуги комунальних енергетичних і водопровідно-каналізаційних підприємств»;

Указ Президента України від 17 березня 1995 року №237 «Про заходи щодо поліпшення розрахунків за послуги, що надаються Державною службою охорони при Міністерстві внутрішніх справ України»;

Указ Президента України від 16 серпня 1995 року №751 «Про внесення змін до Указу Президента України від 16 березня 1995 року №227».

Президент України Л.КУЧМА.

м. Київ, 3 вересня 1997 року.
№949/97

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Члени **Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД** заслухали доповідь першого заступника міністра закордонних справ України Антона Бутейка про зовнішньополітичну діяльність України протягом останніх місяців, зокрема, про підсумки саміту Україна — ЄС, наради глав держав Балто-Чорноморського регіону, специфіку розвитку двосторонніх відносин України з державами Центральної і Східної Європи.

Особливу увагу приділено підготовці до ратифікації Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією. Окремі члени комітету висловили думку щодо необхідності узгодження процесу ратифікації згаданого документа з ходом розв'язання проблем, що досі існують у стосунках між двома державами.

Були розглянуті й інші питання. А саме: порядок розгляду у комітеті проекту державного бюджету та обсягів фінансування зовнішньополітичної діяльності. Зазначалося, що потрібно виділити окремим рядком фінансування на підтримку співвітчизників за кордоном, зокрема «східної» діаспори.

Прес-служба Верховної Ради України.

Самоврядування: проблеми зростання

ПРО СТОЛИЦЮ, ВЛАДУ ТА ІСТИНИ

(Початок на 1-й стор.).

Нинішнього літа битва за столицю набула нового розмаху. До участі в ній залучені вже і міжнародні організації. Реагуючи на скаргу голови Київської міськради пана Косаківського про те, що його офіс блоковано депутатами та міліцією, Конгрес місцевих та регіональних влад Ради Європи звернувся до глави адміністрації Президента України пана Кушнарьова з проханням надати інформацію з цього питання. Одержані Радою Європи документи розглядатимуться у вересні у Відні на засіданні бюро Конгресу. Після цього передбачається відвідання України невеликою делегацією Конгресу, з тим щоб вивчити питання на місці і надати об'єктивну інформацію Раді Європи.

Верховна Рада України ратифікувала Європейську хартію самоврядування, яка тепер стала частиною нашого національного законодавства, і тим підтвердила, що ми тепер живемо в Європі. А в цей час у Києві виламують двері кабінету «колишнього» мера, виставляють біля них міліцейський пост, щоб не впустити його до кабінету. Ці брутальні реалії є наслідком правової колізії. Справа не в Косаківському. Справа в прецеденті, принципах та тенденціях. Нема законодавчого рішення цієї проблеми, нема і політичного рішення, нікому його прийняти, і це після семи років обговорення десятків із двох проектів закону про столицю. Як бачимо, в цій битві на карту поставлено не просто амбіції окремих політиків, а престиж України як демократичної, правової держави. До такого перебігу подій призвів політичний та правовий хаос у Києві та навколо нього впродовж шести років незалежності.

У ході багаторічних дискусій склалося враження, ніби для Києва потрібна ціла низка законів: про столичний статус Києва; про особливості місцевого самоврядування в Києві; про місцеве самоврядування в Україні (з обмеженою дією); про Київську міську державну адміністрацію.

А тим часом достатньо було б мати невеликий за обсягом «рамковий» закон про столичний статус Києва, де були б відображені і підвалини місцевого самоврядування. Особливості його здійснення в столиці можна відобразити у статуті Києва, де було б проведене чітке розмежування компетенції Київської міської держадміністрації і Київської міської ради та районних рад як органів місцевого самоврядування. Це розмежування здатні провести самі кияни.

Але такий простий і логічний шлях, очевидно, неприйнятний для учасників підкилимної боротьби, яка розгортається на полях поділу власності та коштів, і пов'язаної з нею політичної метушні.

Наприклад, нині, як на мене, одним з найгостріших питань є питання про легітимність відведення земельних ділянок у місті під забудову, що здійснюється на кошти іноземних та вітчизняних інвесторів. Річ у тім, що хитрющі інвестори чітко розрізняють сесію Київради, яка єдина і може відводити земельні ділянки на законних підставах, — з одного боку, а з другого — рішення зборів депутатів Київради, які такого права не мають, навіть якщо їх налічується дві третини і вони мають повну підтримку міської держадміністрації, а може, й ще якоїсь адміністрації. Ці пройди-капіталісти хочуть бути впевнені, що через деякий час до побудованого ними на власні грошики, скажімо, готелю не прийде судовий виконавець і не запропонує забиратися геть разом із своїм готелем.

Бо і сьогодні, коли побудували величні об'єкти, а земля під будівництво так і не відведена, нинішня адміністрація затягала по судах підприємців. А що буде далі? Аби зрозуміти, де можна знайти вихід із ситуації, що склалася, звернімося до банальних, на перший погляд, істин.

Перша. Все, що робиться місцевою владою, робиться в інтересах киян і для їхньої користі. Принаймні, так має бути. Щоб досягти такого результату, органи місцевого самоврядування повинні виконувати, як мінімум, три функції:

— захищати населення від тиску з боку центральної влади, свавілля всесильної бюрократії; тим більше, що в останній період відбувається передача державних функцій на рівень місцевих і регіональних влад. Точніше, передається відповідальність, а фінанси дедалі більше централізуються, а з тих, що залишаються, 75 % теж централізовано направляються на заробітну плату;

— забезпечити участь населення у вирішенні проблем місцевого рівня, щоб люди активно могли впливати на рішення влади;

— ефективно забезпечити (організувати) надання послуг своїм виборцям (культурне, медичне, транспортне, житлово-комунальне обслуговування тощо).

Думаю, ні в кого з читачів немає сумніву в тому, що жодну з цих функцій київські міські власті не виконують бодай задовільно, хоча і стараються.

Друга. У світі нагромаджено чималий досвід організації місцевого самоврядування. Треба тільки його уважно вивчити і розумно застосувати в наших українських умовах. При цьому ситуації бувають найнесподіванішими.

Наприклад, великі міста Канади, їх мерії не надають в оренду ні приміщення, ні земельні ділянки, бо тут усе це приватизовано, зате в мерії є кольоровий буклет кожного маршруту міського транспорту з похвилинним графіком і кожен може собі взяти його для користування, як і отримати звіт про бюджет міста. (До речі, міський транспорт дотаційний.) І ніяких політичних спекуляцій.

Лондонці знову повертаються до виборної практики, домагаються взаєморозуміння між виборцями, владою і бізнесом.

У США на сьогодні існує шість видів та рівнів муніципального управління. Всім органам муніципального управління надано право вирішувати свої місцеві питання без втручання штату. Але багаторічна практика місцевого самоврядування в США свідчить, що якими б значними не були права муніципальних органів, якими б не були багатообіцяючими декларації, реальна можливість вирішення територіальних проблем залежить від широти фінансових повноважень муніципальних органів. Ось чому першочергове завдання для нас, якщо ми справді хочемо налагодити механізм реального самоврядування, — найближчим часом прийняти закон про місцеві фінанси, проект якого вже розроблено.

Не менш повчальним є французький досвід. Експресивні французи давно зрозуміли переваги децентралізації. Саме вона, на їхню думку, дозволяє встановити більш чіткий баланс між центральною державною владою в особі представника президента Франції (префекта) і місцевими представницькими органами, тобто між владою призначеною і владою обраною. Префекти регіонів і департаментів у Франції — великі і сильні постаті. Префект — це трішечки прем'єр-міністр регіону. Він керує галузевими департаментами, загалом здійснює державну політику в сфері розвитку економічного потенціалу відповідної території, контроль за законністю рішень органів місцевого самоврядування, витратою коштів, які держава надає органам місцевого самоврядування. Якщо префект вважає, що рішення органу місцевого самоврядування не відповідає законодавству, він пропонує цьому органові відмінити незаконне рішення. В разі відмови звертається до адміністративного суду, який і виносить остаточне рішення. У нас же в Києві адміністрація є державною, а фактично виконує комунальні, місцеві функції, відібравши їх у місцевого самоврядування (ради).

Корисним для нас може бути і німецький досвід організації місцевого самоврядування. Особливо це стосується баварської системи. В ній раду і адміністративний апарат очолює обраний на прямих виборах перший бургомістр. В Конституції ФРН міститься право територіальних громад регулювати в межах закону всі справи місцевого співтовариства.

Але я навів приклади лише для того, щоб ще раз підкреслити, що справа не лише в структурі влади, структури ці різні, а нам потрібно свою визначити хоча б на 5—10 років. Свою, нам зрозумілу і притаманну, бо скопіювати всіх зразу не вдасться.

Третя. В організації місцевого самоврядування Україна рухається по колу. Але «у кольца начала нет и нет конца». 1990 і 1992 року місцеве самоврядування визнавалося основою організації влади в республіці. Встановлювалася незалежність місцевого самоврядування від державної влади. Потім (1994 рік) була визначена подвійна природа органів місцевого самоврядування, єдина система рад народних депутатів, що були одночасно представницькими органами й органами державної влади. 1995 року органи місцевого самоврядування були включені до вертикалі виконавчої державної влади через їх голів, які в більшості призначалися главами державних адміністрацій і по широкому колу повноважень підпорядковувалися Президентові України, Кабінетові міністрів України, а також главам державних адміністрацій вищого рівня. І от нині Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» все повернув на круги своя. Але, здається, цим законом невдоволені всі. І це — найкращий доказ того, що він існуватиме довго. Проте деякі його положення просто волають про необхідність перегляду. Так, у частині 3 статті 79 закону йдеться про те, що повноваження сільського, селищного, міського голови за наявності підстав, передбачених частиною другою цієї статті, та в інших випадках можуть бути припинені достроково за рішенням місцевого референдуму або за рішенням відповідної ради, прийнятим шляхом таємного голосування не менш як двома третинами голосів депутатів від загального складу ради.

Таке положення, насамперед, не відповідає частині 2 статті 141 Конституції України в частині дострокового припинення повноважень голови ради. Відповідно до цієї статті Конституції сільський, селищний, міський голова підзвітний, підконтрольний і відповідальний лише перед територіальною громадою, яка і може достроково припинити його повноваження. Тому слід виробити однозначні і всім зрозумілі критерії зміщення з посади «всенародно обраних» і призначення перевиборів, що, звичайно, може зробити рада.

Крім того, за умов, коли сільські, селищні та міські голови належать до інших політичних партій і течій, ніж більшість депутатів місцевих рад, це положення закону вже спровокувало цілу серію конфліктів між головами та депутатами рад. Є підстави вважати, що ці конфлікти триватимуть і наростатимуть, посилюючи і без того значну політичну напругу в суспільстві. В окремих державах мера міста, щоб відчував себе незалежним, обирають довічно. Але ми ще до цього не доросли. Потрібно довіряти виборові народу, народ обманути себе уже не дозволить.

Четверта. Хочу підкреслити, що, виступаючи за розвиток місцевого самоврядування, я ніколи не був і, напевне, вже ніколи не буду прихильником федералізації України. Федерація й унітарна децентралізована держава це не одне і те ж. До ознак федерації відноситься те, що її територія в матеріальному і правовому сенсі складається з територій суб'єктів. Як би вони не називалися: штати, землі, області, провінції і таке інше, — всі вони мають однаковий юридичний титул. Суб'єкти федерації виступають як державні утворення. Це ще не держави. Вони, хоч і наділені більшістю відповідних ознак, не мають державного суверенітету. Однак, на відміну від суб'єктів федерації, суб'єкти місцевого самоврядування не виконують і не можуть виконувати самостійних, щодо загальнодержавних, політичних функцій, а є формою самоорганізації суспільства.

Я завжди був прихильником розширення повноважень регіонів у вирішенні таких питань, як формування і виконання місцевих бюджетів, володіння і відповідне розпорядження майном, що перебуває в комунальній власності, визначення цілей і порядку його використання; встановлення порядку користування ресурсами багатогалузевого використання — земельними і водними площами, місцевими природними ресурсами, регулювання процесів, що зумовлюють стан повітря; керування процесами зайнятості населення; підтримка екологічної рівноваги тощо.

Ще однією стратегічною проблемою регіональної політики держави має стати розробка і реалізація пріоритетів загальнодержавного значення, на основі яких лише й можна добитися розвитку продуктивних сил регіонів і вирішення завдань соціально-економічного розвитку країни в цілому. Для Києва ці пріоритети очевидні. Це — діловий центр на перехресті, це розвиток наукоємних виробництв, машинобудування, це культура, банки і туризм. Інша річ, що ці пріоритети слід закріпити в нормативних актах і створити систему економічних та інших регуляторів їх реалізації.

В нових законах Київ важливо розглядати понад усе як місто. Якщо визнаємо право Києва бути містом, то тоді мусимо визнати за ним право на самоврядування. Міста, як ми знаємо, борються тисячі років за принципи самоврядування. Закони про самоврядування дають містам відповідні повноваження, дозволяють їм жити повнокровним сучасним життям. Самоврядування — це управління комунальною власністю, розпорядження землею, фінансові засади самоврядування, вибори мера. Київ — це велике місто, але Київ, крім усього іншого, ще й столиця. В чому полягають столичні функції? В тім, що місто створює умови для роботи республіканських державних установ, посольств зарубіжних країн. Ці питання треба спеціально врегулювати. І закон про столицю не може дуже відрізнятися від закону про місцеве самоврядування. Він повинен мати тільки свої особливості. Однак саме ці особливості в проектах законів регулюються найменше. Тут в центрі уваги — проблема влади, а не особливості великого столичного міста. Хай це, може, прозвучить парадоксально, але Київ треба спочатку просто визнати містом. Потім — великим містом, а значить — і райони в ньому з райрадами, а потім — столичним містом, особливістю якого і буде наявність у ньому державної адміністрації і префекта. Люди, як показала наша історія останніх 80 років, не можуть скинути тиранію, піднятися на боротьбу з нею, але їм не подобається влада, яка слабка, аморфна, недієздатна, яка звичайні життєві ситуації перетворює на непереборні проблеми, а найбільшою проблемою робить саме виживання людини. І революції розпочинаються не зі змов «ворогів влади і народу», а з боротьби між собою людей при владі, з усвідомлення людей, що більше терпіти малоефективну владу нема сил. І тоді занепад влади, вакуум в організації й вирішенні проблем життєдіяльності суспільства заповнюється не лише активістами самоврядування та ринкових свобод, а й революційним протестом.

Бо це лише здається, що коли поволі, то деградація не має меж. Бо сьогодні маємо ситуацію, яку в свій час визначив Л. Кучма: «Розвал старого випереджає становлення нового».

Іван САЛІЙ,
президент Асоціації народних депутатів Верховної Ради України попередніх скликань.

***Прийнято** урядову постанову про схвалення «Концепції розвитку біржового ринку сільськогосподарської продукції». У її підготовці взяли участь самі біржовики, урядові структури, Міністерство агропромислового комплексу, а також численні науковці.*

Селянська біржа: ШАНС ВИЖИТИ

АУКЦІОН З ПРОДАЖУ СІЛЬГОСППРОДУКЦІЇ

Об'єднаними зусиллями вдалося створити документ, який не лише здатний докорінно змінити ситуацію в біржовій торгівлі, а й такий, що принесе, за задумом розробників, революційні зміни в життя сільського товаровиробника.

Навіть початкові етапи, що встиг пройти вітчизняний ринок сільськогосподарської продукції, засвідчили перспективність біржової системи. Для товаровиробника вільна торгівля — це реальні гроші для поліпшення свого технічного оснащення, впровадження нових ефективних технологій і, зрештою, шанс позбутися принизливого становища жебрака. На біржі селянин продає свою продукцію за ціною, що не призначена згори і не продиктована бартерним перекупником, а встановлена відповідно до ринкового співвідношення попиту і пропозиції, скоригована з огляду на інтереси вітчизняного товаровиробника.

Ціни має формувати ринок, а не чиновник

Формування оптової ціни на аграрну продукцію —найскладніший і найвідповідальніший момент біржових торгів. У розвинених країнах нагромаджено позитивний і негативний досвід втручання держави в ринкові механізми ціноутворення, але загальновизнаним у світі є те, що оформлення оптового аграрного ринку не може відбуватися без участі держави. До якої міри важлива ця участь у сьогоднішній економіці, показує хоча б ситуація в такому традиційно прибутковому для нашого краю виробництві, як цукроваріння. Пересиченість світового ринку, громіздке й витратне вітчизняне виробництво зумовили те, що собівартість нашого цукру виявилася значно вищою, ніж його ціна в закордонних виробників. Врятувати від банкрутства цілу галузь можна тільки продуманою протекціоністською політикою, яка, очевидно, передбачатиме державні компенсації, пільги, цільові закупівлі. Але для того щоб ці заходи спрацювали, потрібен дійовий, але не адміністративний, механізм державної присутності на аграрному ринку, найкращі умови для впровадження якого створює саме біржа.

Законодавче забезпечення, контроль і нагляд за дотриманням встановлених правил, гарантії учасникам біржових торгів — усе це потрібні умови аграрного ринку, які можна створити тільки на державному рівні. З другого боку, біржова торгівля є передумовою для розв'язання стратегічних завдань: забезпечення населення країни продовольством, підтримка вітчизняного товаровиробника.

Передумови для нового етапу становлення біржового ринку закладено в «Концепції розвитку біржового ринку сільськогосподарської продукції», прийнятій 5 серпня ц. р. постановою Кабінету міністрів України. Документ розроблено фахівцями Української аграрної біржі під керівництвом голови біржового комітету Богдана Губського разом з Міністерством агропромислового комплексу. До його підготовки було залучено численні науково-дослідні установи, провідних аграрників, юристів України. Апробацію концепції здійснила Державна комісія з питань організації біржового сільськогосподарського ринку. Це — синтез ідей, знань і досвіду, представлений у цілісній програмі системних зрушень у сфері оптової сільськогосподарської торгівлі.

Звісно, для того, щоб закладена в концепції та урядовому рішенні система почала працювати, треба розв'язати багато організаційних і суто господарських питань, розчистити правове поле. Богдан Губський вважає, що до кінця цього року необхідно створити нормативну базу єдиного ринку сільгосппродукції та провести деяку реорганізацію в самій структурі агропромислового комплексу, яка зняла б штучні перешкоди для успішного функціонування аграрного ринку. Так, зокрема, слід було б негайно приступити до акціонування елеваторів, значної праці потребують розробка і запровадження типових положень щодо сертифікації біржової діяльності, налагодження системи моніторингу, аналізу і прогнозу основних показників оптової торгівлі. Це, на думку Б. Губського, вже у нинішньому році може вирішити проблему неплатежів у сільському господарстві.

Богдан ГУБСЬКИЙ

Біржа — на світлі, а не в тіні

На жаль, сьогодні спостерігається різке зменшення біржового товарообігу, що виявилося руйнівним для оптового сільськогосподарського ринку України. Знову розквітли бартер, тіньові операції, демпінговий продаж, неплатежі, диспаритет у цінах на продукцію сільськогосподарського виробництва та спожиті ним промислові товари й послуги.

Внаслідок численних зловживань на позабіржовому ринку недоотримує коштів казна, ціною величезних зусиль вдається наповнювати державні резерви сільськогосподарської продукції, щораз важче відновлювати потенціал сільськогосподарського виробництва після чергової збиральної кампанії. Страждає, зрозуміло, і селянин. Відсутність сталої ціни на сільгосппродукцію завжди спрацьовує проти нього, неминуче занижує його реальні доходи, стимулює бартер. А на цьому паразитує чиновник або посередник.

Держава не стороння

Головна мета — гранично зменшення позабіржового товарообороту, «чорного ринку», де селянин ніколи не буває у виграші і де втрачає держава. Саме держава, цей традиційно найбільший покупець продукції нашого сільського господарства, повинна першою прийти на біржу, дати приклад цивілізованого поводження на аграрному ринку України. Урядовою постановою передбачено в місячний термін розробити й затвердити механізм формування державного замовлення на сільськогосподарську продукцію та її реалізацію з державних ресурсів через біржовий товарний ринок. Цим рішенням окреслено справжню революцію у відносинах селянина і держави, яку умовно можна порівняти з відміною кріпосного права у XIX сторіччі.

На думку Богдана Губського, котрий був одним з найактивніших розробників концепції, однаково згубні для становлення таких складних масштабних економічних комплексів, з одного боку, адміністративні шляхи впливу на ціни, розрахунки, поставки продукції, а з другого — недостатній контроль та регламентація біржової діяльності, що загрожує зростанням монополізму, неплатежів, недобросовісної конкуренції, зловживаннями учасників торгів і самих державних чиновників. Тому особливо важливо знайти той баланс участі держави в ринковій механіці, який забезпечить найкращий результат.

Складна механіка, зате цивілізована

Аграрний ринок — один з небагатьох в Україні, що залишився невпорядкованим. І це тоді, коли продукція сільського господарства, як жодна інша, для такого впорядкування пристосована, бо є досить однорідною і масовою. Зерно, цукор, олія — всі ці товари найлегше підлягають стандартизації, а отже, стосовно них найперше мають бути встановлені узгоджені ціни, умови поставок і розрахунків. Біржова система найефективніше забезпечить прозорість аграрного ринку. Вся інформація про результати біржових торгів, співвідношення попиту і пропозиції акумулюватиметься на біржах й оперативно надходитиме до всіх зацікавлених суб'єктів підприємництва. Звичайно ж, на першому місці серед них стоїть виробник сільськогосподарської продукції. Маючи потрібні відомості, він зможе обрати для себе найвигідніші ціни, найзручніші умови поставок і розрахунків. Відкритість біржового простору дасть можливість кожному товаровиробникові торгувати на будь-якій біржі України за встановленими й уніфікованими правилами та умовами. Хіба ми не цього домагаємося!

Труднощі початкового періоду унеможливлюють сьогодні в Україні поширення тих видів торгових угод, які є стабілізовним елементом аграрного ринку в усьому світі. Йдеться про так звані ф'ючерсні угоди та опціони, коли предметом купівлі-продажу є не сам товар, а право на його придбання в обумовлені терміни і на визначених умовах. Ми до цього обов'язково теж прийдемо, але поки що переважають угоди на реальний товар, тож розширення видів таких угод, яке передбачене новою концепцією, має полегшити прихід на біржу товаровиробника.

Олекса КОВАЛЬЧУК.

Технології

Сім'я пейджингів поповнилася

Одну з найпередовіших сьогодні у світі технологій «FLEX» репрезентувала в Києві відома компанія BEEPER, яка є офіційним дилером знаменитої MOTOROLA.

Компанія працює на ринку пейджингового зв'язку України з 1995 року і вже має філії у Львові, Харкові, Донецьку, Дніпропетровську, Запоріжжі. Технологія, яку вона представила, набагато досконаліша за наявні. За словами керівників компанії, вона покриває, скажімо, 70 відсотків американського ринку пейджингового зв'язку і тільки нещодавно була запроваджена в Німеччині. Головні козирі «FLEX», як вважають фахівці, у набагато більшому ресурсі батарейок, вражаючій ємності каналів (один канал здатен обслуговувати більш як 600 тисяч цифрових пейджерів, до 1 мільярда адрес). Через це, природно, керівники компанії розраховують уже наступного року привернути до себе майже 10 тисяч нових абонентів, для чого вони вкладають необмежені інвестиції і впроваджують ноу-хау. Принаймні наступна сходинка, як пообіцяли, — вже голосовий пейджинг. З абонентом можна буде не тільки «листуватися», а й перекинутися словом.

Сергій МИКОЛАЄВ.

«Сумісник» Удовенко вирушає до Нью-Йорка

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко вирушить сьогодні до Нью-Йорка, де 16 вересня розпочне роботу 52 сесія Генеральної Асамблеї ООН. Згідно з чинною процедурою цього дня має відбутися обрання її голови. Втім, процедура ця цілком формальна, бо всім відомо: посада дістанеться саме українському міністрові. Тому що така рекомендація Східноєвропейської регіональної групи ООН, чий кандидат має стати головуючим на сесії. Отож віднині Геннадій Удовенко суміщатиме роботу в Нью-Йорку та Києві. Побажаємо йому успіхів.

На Кіпрі тривожно: розмови йдуть про війну

СТРІЛКА на шкалі греко-турецьких відносин знову опинилася біля критичного червоного поля. Причина словесної, поки що, перепалки не нова: кіпрська проблема.

Останніми днями сталося кілька гострих навіть для стану «холодної війни» (саме так можна часом характеризувати греко-турецькі відносини) подій. Турецька влада почала перевіряти кораблі, що прямують з Чорного моря до Середземного через турецькі протоки Босфор і Дарданелли. Шукали російські зенітно-ракетні комплекси С-300, які мають прибути на Кіпр. Раніше турецька влада заявила, що у разі розміщення С-300 на Кіпрі комплекси буде знищено, оскільки, твердили в Анкарі, наявність їх на озброєнні кіпрської армії порушить баланс сил на острові. Звичайно, і в Афінах, і в Нікосії проти турецьких обшуків і намірів протестували. Мало того, у відповідь пролунали погрози.

Зокрема, прем'єр-міністр Греції Константинос Симітіс присвеслюдно попередив Анкару, що будь-яка інтервенція Туреччини на Кіпр стане причиною для вступу Греції у війну. Водночас Симітіс підтвердив: Греція виступає однозначно «за» розміщення С-300 на Кіпрі. Трохи раніше з подібною, навіть конкретнішою, заявою виступив міністр оборони Греції Апостолос Цохадзопулос, який заявив: спроба Туреччини завдати удару по ЗРК призведе до воєнних дій між двома країнами (до речі, членами НАТО). «Пакт про спільну оборону Греції та Кіпру повністю набуває чинності за будь-якої загрози застосування сили проти Республіки Кіпр», — заявив він.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Столиці світу

Нікосія — столиця Республіки Кіпр, місто з тисячолітньою історією. Дух давнини зберігся тут і донині: вздовж вузеньких вуличок «старого міста» — будинки з випробуваними часом вапняковими стінами. Як і за давнини, тут жваво торгують маленькі майстерні та крамниці. Типовим прикладом того, якою була Нікосія колись, є «Лаїки Гідонья» (Сусідський квартал) —ретельно реставрована пішохідна частина міста. Дві головні вулиці цього кварталу — Лідра та Анасагора —залишаються торговими центрами столиці.

На знімку: вуличка старої Нікосії.

Таліби відкривають «другий фронт»

Керівництво афганського руху «Талібан» оголосило поза законом виробництво гашишу та героїну.

Таліби оголосили, що «використання таких наркотиків, як гашиш та героїн, заборонено ісламом». «Ще раз оголошується, що всі громадяни повинні утримуватися від виробництва, використання та торгівлі гашишем та героїном», — повідомляє адміністрація талібів і попереджає, що всіх, хто порушить це розпорядження, чекає суворе покарання.

Однак у розпорядженні нічого не зазначається щодо опіуму. Афганістан є найбільшим виробником цього наркотику, з якого в таємних лабораторіях на кордоні з Пакистаном виробляють героїн. Тому представник Комісії ООН з наркотичних засобів висловлює сумнів у щирості заяви адміністрації талібів.

«Це доволі непевна заява, і нам треба почекати і подивитися, до чого вона може призвести», — заявив представник ООН.

У минулому таліби виправдовували вирощування опіумного маку важким економічним становищем населення, розореного 17-річною громадянською війною. На території, що контролюють таліби, існує два головні райони з виробництва опіуму. Розташовані вони в провінції Нангархар, на кордоні з Пакистаном, і в провінції Гельменд на півдні країни. Інший великий район виробництва наркотиків — в Бадахшані на півночі Афганістану, який контролюють сили антиталібської коаліції.

З Афганістану наркотики контрабандним шляхом потрапляють до Пакистану, Ірану та держав Центральної Азії, звідки їх переправляють до західних країн, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Найстаріший житель ФРН – родом з України

Як повідомила газета «Мюнхнер Меркур», найстаріший у Німеччині — Йонатан Ріхтер, якому недавно виповнилося 109 років. Народився він у Новій Рудні в Україні, тут і прожив до пенсії. Згодом деякий час мешкав у Казахстані, а 1994 року переїхав до Німеччини.

Нині Йонатан Ріхтер мешкає у містечку Цвайбрюкен, що неподалік від німецько-французького кордону. В день його 109-річчя бургомістр цього міста передав йому привітання та подарунки від Президента ФРН Романа Герцога.

Хроніка. Факти. Події

● *Стокгольм*

ЄС поки що не визначився

Питання про початок переговорів стосовно членства в Європейському союзі колишніх країн східного блоку було в центрі уваги конференції представників консервативних і християнсько-демократичних партій у Європарламенті, яка відбувалась у Стокгольмі.

Згідно з позицією Швеції всі три країни Балтії мають почати одночасно переговори про їх вступ до ЄС, інакше існує небезпека сповільнення процесу реформ у цих державах. Та згідно з документом Європейської комісії, підготовленим за координуючої ролі Ганса ван ден Брука, на першому етапі переговори про членство в ЄС повинні почати шість країн —Польща, Угорщина, Чехія, Естонія, Словенія і Кіпр.

● *Тель-Авів*

Олбрайт нагадує про відповідальність

Держсекретар США Мадлен Олбрайт, яка прибула до Ізраїлю з першим візитом на Близький Схід, заявила, що «має намір нагадати ізраїльтянам і палестинцям про їхню взаємну відповідальність за долю мирного процесу». Олбрайт, місія якої полягає у виведенні з глухого кута процесу ізраїльсько-палестинських переговорів, протягом тижня відвідає також палестинську автономію і деякі арабські держави регіону.

● *Сеул*

Спочатку бюджет, а потім – вибори

Прийняттю держбюджету, аудиторський перевірці та інспекції роботи міністерств і відомств буде присвячено чергову нещодавно відкриту 185 сесію Національних зборів Південної Кореї. В зв'язку з проведенням 18 грудня в країні загальних виборів нового президента політичні партії, котрим складно поєднати роботу в парламенті з передвиборною кампанією, погодилися скоротити час сесії на 30 днів.

● *Сараєво*

Уже за все заплачено

«Міжнародне співтовариство не може піти на перенесення термінів призначених на 13—14 вересня муніципальних виборів у Боснії, оскільки їх підготовка коштувала 14 мільйонів доларів, і на Балкани вже прибули дві з половиною тисячі спостерігачів ОБСЄ», — заявив Верховний представник міжнародного співтовариства в Боснії Карлос Вестендорп після зустрічі в Баня-Луці з президентом Сербської Республіки в складі Боснії і Герцеговини Біляною Плавшич.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

«У мене стискається серце, коли я думаю, чим завдячує мені ця країна»

(Так говорив екс-президент Конго Мобуту Сесе Секо)

У ВОЄННОМУ госпіталі Марокко на 66-у році життя помер сумно відомий екс-президент Заїру (нині Демократична Республіка Конго) Мобуту Сесе Секо. Протягом 32 років він безроздільно правив країною, вважаючи себе «батьком нації». Однак цієї весни був змушений рятуватися втечею від «вдячного» народу.

Доля підступна: протягом кількох десятиліть Мобуту Сесе Секо шанували як живого африканського бога, причому вельми заможного, оскільки за цей час на рахунках Мобуту у зарубіжних банках, подейкують, набралося 7 млрд. доларів... І от смерть наздогнала його далеко від батьківщини, і нелегка смерть: він помер від раку простати і в останні дні свого життя важив менше 40 кілограмів...

Хоч би там що писали в ці дні про Мобуту Сесе Секо, навряд чи хто заперечуватиме, що з його смертю закінчилася ціла епоха в історії країни, котру називали то Бельгійське Конго, то Демократична Республіка Конго (ДРК), то Заїр, то знову ДРК. При ньому казково багата країна збідніла й потонула в анархії, а натомість уславилася далеко за своїми межами й була однією з найбагатших на континенті.

Мобуту Жозеф-Дезіре (ім'я Мобуту Сесе Секо Куку Нгбенду Ва За Банга він узяв під час кампанії заміни католицьких імен на справжні заїрські) народився 14 жовтня 1930 року в Лісала в бідній родині кухаря Альберика Бемана. Його мати працювала покоївкою в готелі. Рішучий характер Мобуту, либонь, успадкував від матері, котра перш ніж одружитися з його батьком, втекла з гарему місцевого вождя, де була 60-ю дружиною, а також від дядька, відомого в окрузі «воїна-чаклуна», на честь якого новонародженого і назвали Мобуту Секо-Куку (місцевою мовою це означає «рішучий сміливий вояк»). Згідно з одним з переказів, а ними біографія Мобуту обросла ще за його життя, майбутній маршал ще хлопчиком полював на леопардів. Може, в пам'ять про це Мобуту ніколи не скидав леопардову шапочку. Саме в ній він і зображений на всіх фотографіях.

Першу половину життя прожито за класичними канонами: навчання в Інституті соціальних досліджень у Брюсселі, служба у бельгійських колоніальних військах. Відставка і перехід до більш мирної професії — журналістики. Потім знову армія. Та 1960 року Мобуту очолив світський штаб армії, а тоді й військовий переворот, в результаті якого було усунуто, а згодом і вбито «соратника і вчителя» Патріса Лумумбу. Пізніше Мобуту заперечував свою причетність до перевороту 1960 року, більше того, він підніс Патріса Лумумбу до рангу героя.

Однак реально до влади Мобуту прийшов лише в 1965-у, коли знову внаслідок перевороту став президентом Заїру і залишався ним до весни цього року.

Це була непересічна і суперечлива особистість. Його авторитет то падав, то зростав. Мобуту вдалося досягти єдності величезної, населеної сотнями народностей і племен (до 450 мов і діалектів), держави. Однак якою ціною цього вдалося досягти? Репресії, страти, атмосфера тотального стеження.

Намагаючись порвати з колоніальним минулим, він висунув доктрину «справжнього заїрського націоналізму», або «мобутизму», оголосив про націоналізацію бельгійського майна і про обмеження іноземного капіталу. Та націоналізоване майно передавалося найближчим родичам і «соратникам», його використовувано для підкупу потенціальної опозиції... Потрапити в оточення Мобуту Сесе Секо означало забезпечити собі безбідну старість. Потрапити в немилість — швидку смерть.

Та найпарадоксальніше: здається, сам Мобуту був переконаний, що він — рятівник заїрського народу. «Народ Заїру, — сказав він колись в одному інтерв'ю, —знає, чим він мені завдячує. Президент Мобуту віддав цій країні всі свої сили, свою молодість і своє здоров'я. У мене стискається серце, сльози навертаються на очі, коли я думаю про те, чим завдячує мені ця країна».

До речі, це висловлювання досить характерне. Чи не здається вам, що зовсім недавно один вельми високопоставлений політик не дуже далекої від нас держави прорік щось подібне? Та й що гріха таїти, часом трапляється, що опинившись на чолі держави, колись «гарний хлопець» починає співати пісню собі, улюбленому. З Мобуту Сесе Секо «невдячний» народ «розібрався» цієї весни, а доля не дала часу для того, щоб він зрозумів причини свого падіння. Що ж, можливо, це стане уроком для тих, у кого також «стискається серце»...

Наталя ФІЛІПЧУК.
За матеріалами зарубіжної преси.

ДРАМА «БІДНОГО РОДИЧА»

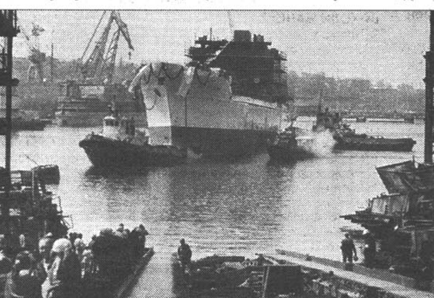
***ЦЯ ІНВЕСТИЦІЙНА**, можна сказати, драма розігрується в наші дні. Однак, щоб усе стало зрозумілим, необхідний невеликий екскурс у недалеку історію.*

... У 1984 році на березі Аджаликського лиману, що неподалік Одеси, й де розташований порт Южний, розпочалося спорудження потужного терміналу з перевантаження фосфоритів. Вели будівництво відомі німецькі фірми, було використано найкраще європейське обладнання, що гарантувало не тільки високу ефективність роботи, а й надійну екологічну безпеку. Улітку 1989 року термінал був готовий прийняти перше судно з фосфоритами з Африки. Воно сюди таки прийшло, та розвантажити сировину, з якої мали виробити мінеральні добрива для села, не дозволили «зелені», котрі пікетували термінал. Не дозволили, можна твердити, безпідставно, однак не без підтримки тодішніх керівників регіону, що, «відгукнувшись на глас народу», переслідували власні кон'юнктурні цілі.

У результаті важливий народногосподарський об'єкт, у зведення якого вгепали близько 150 мільйонів доларів і який мав би сприяти піднесенню родючості полів та приносити до державної казни чималі прибутки, заморозили. На довгі сім років. Добре, що вистачило розуму створити там надійну команду, яка весь цей час не тільки охороняла об'єкт, а й підтримувала робочий стан його «начиння».

І ось настала пора, коли про заморожений термінал згадали. Проте щоб запустити його в роботу й експлуатувати з вигодою, просто увімкнути рубильники тепер було замало. Необхідно було дещо реконструювати раніше споруджену імпортну лінію та добудувати другу, експортну, чергу. Саме так можна було «замкнути» вигідне для всіх учасників процесу виробництво: з-за рубежу доставляти водним шляхом сировину, переробляти її на численних хімзаводах України на мінеральні добрива, частку яких потім використовувати на внутрішні потреби, а частку тим самим водним шляхом через термінал спрямовувати на експорт. За виконання цього завдання взялося СП «Альпекс». Але воно мало добрі ідеї, та не мало грошей. З метою їх пошуку й концентрування створили більш могутнє СП «Трансінвестсервіс» («ТІС»), 49 відсотків акцій в якому припало Фонду держмайна України. Однак і в нього коштів не було.

Але тут зі своїми пропозиціями з'явилася норвезька компанія «Норськ Гідро», яка є одним із світових лідерів у виробництві й реалізації мінеральних добрив та бере участь в управлінні більш як 70 портовими терміналами в десятках країн. Термінал в Южному мав би стати ще одним. Уклавши відповідні угоди, «Норськ Гідро» зобов'язалася інвестувати 15,2 мільйона доларів США, що надавало їй право володіти 41 відсотком акцій «ТІСа». Після введення терміналу в дію СП мало орендувати його протягом 12 років, одержуючи дивіденди. В цьому полягав економічний інтерес норвежців, які сподівалися зайняти згодом домінуючу позицію. Та здійснитися задуманому не судилося. Як і українській стороні — отримати оті 15,2 мільйона доларів. Бо невдовзі, за позовом Південно-Української транспортної прокуратури арбітражний суд визнав: деякі з укладених згаданими сторонами міжнародних угод суперечать чинному законодавству України, тобто є недійсними. Оскільки на терміналі на цей час вже велися роботи й, за словами норвежців, за рубежем закуповувалося для нього устаткування, то було б логічним, певно, привести оті угоди у відповідність до чинного законодавства. Однак українська й норвезька сторони спільної мови не знайшли. Навпаки, у чварах та взаємних доріканнях дедалі віддалялися одне від одного і від спільної мети — введення терміналу в дію. А в результаті — фінальна сцена: 19 лютого нинішнього року на зборах співвласників «ТІСа» норвезьку компанію було виключено із складу СП.

Відтоді розпочався період звернень норвежців до різних державних відомств України, висування сторонами звинувачень один проти одного в недобросовісності та упередженості, скликання пресконференцій та роздавання інтерв'ю з тією самою метою — довести власну непогрішність і ще раз дорікнути учорашньому партнеру, а тепер — «супротивнику». Не хочеться занурюватися в оті чвари, то, врешті-решт, компетенція відповідних органів. Та над деякими фактами й питаннями корисно, думається, поміркувати. Передусім задля науки для широкого ділового загалу.

Найсерйозніші звинувачення на адресу «Норськ Гідро» такі: компанія, мовляв, прагнула всім і вся командувати, стати, по суті, монополістом на терміналі, занісши до угод відповідні положення, й навіть інвестиційні 15,2 мільйона доларів вона розмістила не в Україні, як належало б, а в себе дома. Що ж, усе те чималою мірою справді відповідає істині. Але виникає ряд запитань до обвинувальників, тобто українських підприємців. Навіщо такі вочевидь дискримінаційні угоди було підписувати? Щоб потім дочекатися протесту прокурора й вироку суду? Очевидно, вже на етапі підготовки документів слід було б ретельно, консультуючись з експертами, все виважити, а не тоді бити на сполох, як уже роботи розгорнулися. До речі, ще з приводу документів: виявляється, й роботи оті велися без відповідно затвердженого проекту — й українська сторона мовчки те «проковтнула». Аж коли вже дійшло до розриву стосунків, раптом висунули як аргумент «проти». З отим 15,2 мільйона доларів інвестицій історія теж неоднозначна. Бо коли в Україну валюту на рахунок «ТІСа» таки переказала «Норськ Гідро», то через три дні по тому назад, за кордон, їх уже переказував, резонно зауважує директор проекту норвезької фірми Мішель Дельвіль, «Трансінвестсервіс». Президент СП «ТІС» Олексій Ставніцер парирує: так були ж, мовляв, з цього приводу вимоги керівництва «Норськ Гідро», зокрема його віце-президента Одда Ірeглі. Справді були. То що, це підстава для грубого порушення чинних порядків? Адже згідно з правилами, встановленими Національним банком України для іноземних інвесторів, капітал з нашої країни можна вивозити за рубіж на термін, що не перевищує 90 днів. У даному разі вони перебувають (завдяки тому, що «ТІС» клопотав про це, просив як виняток) аж 500 днів! І коли Нацбанк відмовив у черговій пролонгації й над «ТІСом» нависла реальна загроза величезних штрафів, останній став прохати свого зарубіжного компаньйона поверніть, будьте ласкаві, оті гроші назад, в Україну. Але той, відчуваючи свою могутність і зговірливість «бідного родича», робити це не поспішав. То хіба не простіше було б із самого початку заявити партнерам: у нас є обов'язкові для вас закони і «шлюб» можливий тільки в разі, коли ви готові їх додержувати? Отож, чи самі українці не знали тих законів чи, скоріш, сподівалися їх разом з іноземцями обійти.

Ще норвежців звинувачують у тому, що вони, мовляв, навмисне зволікали з будівництвом терміналу, надто довго не розпочинали робіт. З цього приводу той-таки Мішель Дельвіль зауважує: поперше, на нас все «навішували» й «навішували» стільки не передбачених генеральними угодами нових обов'язків, що годі було швидше упоратися (й називає, зокрема, облаштування вже наявних очисних споруд і досить віддаленої від терміналу залізничної станції, проведення аналізів грунтових вод за багатьма показниками тощо — про все це що, теж забули при укладанні отих угод?); подруге, тижні й місяці ми витрачали на різноманітні узгодження в Южному, Одесі, Києві, раз у раз стикалися з низьким професіоналізмом чиновників і представників українських ділових кіл, відсутністю терпіння в роботі з іноземними партнерами й просто з незнанням іноземних мов та небажанням скористатися послугами досвідчених перекладачів. Ось так, шановні «нові українці»! Розумний не образиться, а намотає, як мовиться, на вус. Ну, а нерозумний...

То що нині на терміналі? Там ідуть роботи. За новим проектом (норвежці стверджують, що він недосконалий з усіх точок зору, а українці, навпаки, що не гірший за попередній. Так ще й значно дешевший). З новими інвесторами, головним з яких є компанія «Федкомінвест», зареєстрована в Монако, та насправді — російська (за твердженнями знову-таки норвежців, їх українські партнери вели подвійну гру, заздалегідь ще до виключення «Норськ Гідро» з «ТІСа» домовляючись з росіянами, хоча в укладених угодах таке спеціально заборонялося: чи справді так — не доведеш, однак, що росіяни дуже вже швидко все погодили й вписалися в будівництво — то це факт незаперечний, втім, не-обов'язково негативний). Одне слово, рано чи пізно хімтермінал, слід сподіватися, таки запрацює. Без участі «Норськ Гідро». А яким він буде — побачимо.

Назвавши виключення «Норськ Гідро» з СП «ТІС» фінальною сценою інвестиційної драми, ми, може, помилилися. А раптом вона ще попереду? Адже норвежці заявляють: ми витратили чимало часу, сил і коштів, зокрема закупили за рубежем устаткування для терміналу на 5 мільйонів доларів, й просто так не відступимо. Вичерпаємо, мовляв, можливості тут, в Україні —звернемося до Міжнародного арбітражного суду в Стокгольмі, вже підготовлено для цього відповідні позови, в тім числі до Фонду держмайна... Що ж, нам тільки цього й бракувало. І так інвестиційний клімат в Україні багато хто за рубежем вважає, м'яко кажучи, не зовсім сприятливим, а тут ще судилище з всесвітньо відомою компанією. А раптом, не приведи, Господи, не на користь українських підприємств і державних структур? Проте автор, щиро, цього їм аж ніяк не бажає. Бажає іншого, аби, укладаючи угоди з іноземними інвесторами, вони, щоб заздалегідь все ретельно виважували й обмірковували, не уподібнювалися, з одного боку, «бідним родичам», готовим на все заради подачки-інвестиції, а з другого, й не відлякуючи тих, хто хоче з нами працювати, своєю непередбачуваністю. Щоб своїми діями не підривати, а зміцнювати діловий імідж України в світовому співтоваристві.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Абзац з листа

Мудре рішення

Прочитав у «ГУ» повідомлення про те, що видавництво «Комп'ютерні системи» видало двомовну працю «Це —Україна», і перші примірники вручило нашим депутатам. Яке це мудре рішення — ознайомити їх з Україною! І зокрема з тим, чим живуть їхні виборці.

Віктор ЗАДОРОЖНИЙ,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Радсад
Миколаївської області.

Суперпенсіонер

Як може дрібний приватний підприємець сплатити податок до пенсійного фонду 33,6 відсотка від валового обороту, коли його прибуток від операції — 15-20 відсотків? Крім того, серед дрібних підприємців є чимало пенсіонерів з трудовим стажем 35-40 років. Виходить, що за рік вони заробляли гривню. І нині продовжують сплачувати пенсійний податок. Часом набігає 60-70 гривень на місяць — у півтора раза більше за розмір місячної пенсії.

Л. ЯРОШЕВСЬКА,
голова жіночої ради Коростеня.

Житомирська область.

Зустрічають — за іномаркою, проводжають — за пенсією

Замість роз'їжджати за рахунок наших вкладів і зарплат на державних іномарках, дружини наших можновладців краще поставили б перед своїми чоловіками вимогу навести лад у країні й, зокрема, узяти під контроль виплати зарплат і пенсій. Тоді громадяни не плювали б услід вояжеркам, а зустрічали їх із радістю.

С. І.

Лазурне
Херсонської області.

Партія сказала «нада». В натурі

Дивно, але першими в комерцію кинулися секретарі обкомів, міськкомів і райкомів. Зауважте, що й чиновники всіх рівнів, які досі обстоюють соціалізм, не катаються на досягненні соціалізму «Запорожцеві», а пересіли на моделі загниваючого капіталізму «Мерседеси». Та й пересівши, не полишають винаходити давно вже винайдений велосипед — ринкову економіку, намагаючися схрестити її із «світлим майбутнім».

Петро КРИВДИК,
пенсіонер.

Черкаси.

Він до нас в податкову поліцію із рекетирів прийшов.

Малюнок Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

Не кожний лідер отримає медаль

Цілком очевидно, що Україна посіла одне з перших місць за грубим порушенням прав людини: місяцями не виплачують зарплати, пенсії, стипендії, закривають дитсадки й лікарні. Щоби кожний державний муж зрозумів, що це таке — не мати шматка хліба до столу, хай спробує відмовитися від заробленого за декілька місяців — на користь свого народу.

Л. СІНЧЕНКО та інші —
за дорученням колективу ВТУ № 16.

Луганськ.

Замість P. S.

Не впевнений, що в нас буде і державність. Продадуть і розкрадуть.

Федір БОНДАР.

Умань
Черкаської області.

Інформація про випуск акцій (проспект восьмої емісії) акціонерного комерційного банку «Український банк торговельного співробітництва»

1. ОСНОВНІ ДАНІ ПРО ЕМІТЕНТА

АКБ «УБТС» (надалі — Банк) заснований 24.11.1992 р. рішенням зборів засновників як закрите акціонерне товариство.

Банк зареєстрований 23.03.1993 р. у НБУ України (реєстр № 156).

Рішенням загальних зборів акціонерів Банк реорганізовано у відкрите акціонерне товариство.

Статут Банку перереєстровано НБУ 3.07.1996 р.

Юридична адреса Банку: 310003, Україна, м. Харків, вул. Клочківська, буд.3.

Голова правління Банку — Степанов В. Ю., освіта вища, спеціальність — «фінанси і кредит», кваліфікація —економіст, загальний стаж роботи 18 років.

В. о. головного бухгалтера — Калашник Л. І., освіта середня спеціальна, спеціальність — «облік та оперативна техніка в держбанку», кваліфікація —бухгалтер, загальний стаж роботи 22 роки.

Загальна кількість службовців — 68.

2. ПРО ФІНАНСОВЕ СТАНОВИЩЕ БАНКУ

Проведена в лютому 1997 року аудиторська перевірка підтвердила стійке фінансове становище Банку.

Річний баланс та фінансова звітність АКБ «УБТС» складено на підставі дійсних даних обліку і відображають фактичне фінансове становище за станом на 1.01.1997 року:

— Балансовий прибуток	- 115 709 гривень
— Показник поточної ліквідності	- 0,91
— Показник короткострокової ліквідності	- 0,62
— Показник загальної ліквідності	- 0,50
— Платоспроможність	- 81 %
— Рентабельність (відношення прибутку до власного капіталу)	- 5,29%

3. ПРО СТАТУТНИЙ ФОНД БАНКУ

За станом на 28.08.1997 року розмір зареєстрованого статутного фонду АКБ «УБТС» становить 3 000 000 гривень, який фактично сплачено.

4. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ.

Предметом діяльності Банку є надання своїм клієнтам всього комплексу кредитних, фінансових, касових та інших банківських послуг. Банк виконує такі операції:

а) залучення і розміщення грошових коштів;
б) здійснення розрахунків за дорученням клієнтів та їх касове обслуговування;
в) здійснення ощадної справи;
г) різноманітні валютні операції;
д) виконання інших операцій, не заборонених чинним законодавством та передбачених статутом Банку.

Банк активно займається залученням та розміщенням тимчасово вільних коштів підприємств (у тому числі клієнтів інших банків) на вигідних умовах та на різні строки.

Кредитна політика Банку спрямована на кредитування клієнтів банку під реальні процентні ставки, незалежно від розміру та сфери діяльності, що активно працюють в умовах ринку, під відповідні гарантії та ліквідну заставу.

Головними клієнтами Банку є великі виробничі та торговельні компанії і дрібні фірми різних галузей економіки.

Банк установив кореспондентські відносини з провідними банками: Republic National Bank of New York, (USA); Commerzbank A. G., (Germany); Кредитимпекс Банк (Росія); Российский Кредит, (Росія), Альфа-банк, (Росія) та інші, що дає можливість вільно проводити операції з будь-якою частиною земної кулі.

Економічних нормативів, встановлених Національним банком України, Банк дотримується.

5. ПЕРЕЛІК ТА РЕЗУЛЬТАТИ ПОПЕРЕДНІХ ЕМІСІЙ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

№ емісії	Категорія акцій	Сплачена	Кількість випущених акцій	Номінальна вартість кожної
1	Прості іменні	Повністю	625 шт.	100 000 крб.
2	Прості іменні	Повністю	759 шт.	100 000 крб.
Номінальну вартість акцій 1-ї та 2-ї емісій було збільшено до 1 млн. крб.				
3	Прості іменні	Повністю	773 шт.	1 000 000 крб.
4	Прості іменні	Повністю	4 043 шт.	1 000 000 крб.
5	Прості іменні	Повністю	26 800 шт.	1 000 000 крб.
6	Прості іменні	Повністю	153 000 шт.	10 грн.
7	Прості іменні	Повністю	114 000 шт.	10 грн.

Загалом АКБ «УБТС» було випущено 300 000 простих іменних акцій. У власності керівних працівників Банку — 17 900 акцій.

6. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Рішення про випуск простих іменних акцій АКБ «УБТС» було прийнято загальними зборами акціонерів 29.07.1997 р. (Протокол № 22 від 29.07.1997 р.).

Метою використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, є збільшення статутного фонду Банку і спрямування цих коштів на:

— збільшення кредитного портфеля (2 500 000 грн.);

— збільшення обсягу операцій з цінними паперами (500 000 грн.).

Плановий обсяг восьмої емісії становить 3 000 000 (три мільйона) гривень.

Вид цінних паперів, що випускаються Банком в обіг, прості іменні акції.

Привілейовані акції не випускаються.

Номінальна вартість однієї акції становить 10 (десять) гривень.

Запланований курс — за номінальною вартістю.

Кількість акцій восьмої емісії — 300 000 (триста тисяч) штук.

Випускаються акції серії Д №№ з 000001 по 300 000.

Форма випуску — паперова із загальним сертифікатом.

Акціонерам видають сертифікат на сумарну кількість придбаних акцій. Обіг іменних акцій фіксують у книзі реєстрації акцій.

Акціонери мають право відчужувати свої акції згідно з чинним законодавством.

У разі перевищення або недосягнення рівня передплати загальні збори акціонерів вирішуватимуть питання про збільшення або зменшення статутного фонду.

Якщо 100 % покриття передплатою запланованого обсягу емісії здійсниться раніше, ніж 3.01.1998 р., рада Банку має право достроково завершити передплату.

Розмір дивідендів за акціями визначають загальні збори акціонерів за підсумком річної діяльності Банку. Дивіденди сплачують у місячний термін з моменту прийняття рішення про розподіл прибутку за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 3, АКБ «УБТС».

Розповсюдження акцій Банк здійснює сам за адресою: Україна, м. Харків, вул. Клочківська, 3.

Початок передплати — 29 вересня 1997 року.

Закінчення передплати — 3 січня 1998 року.

7. ПРАВА АКЦІОНЕРІВ БАНКУ

Акціонери Банку мають права, передбачені чинним законодавством України, зокрема:

— право на частку прибутку Банку (дивіденди);
— право на участь в управлінні Банком;
— інші права, передбачені статутом Банку.

Акціонери, які є власниками акцій Банку попередніх випусків, мають переважне право на першочергове придбання акцій Банку.

8. ЧИННИКИ РИЗИКУ В ДІЯЛЬНОСТІ ЕМІТЕНТА

Чинниками ризику, що можуть впливати на діяльність Банку, є:

— непослідовність економічної політики уряду України;

— зміни в законодавстві України, спрямовані на націоналізацію;

— негарантоване сплачування дивідендів, пов'язане з нестабільністю ринку.

БАЛАНСИ АКБ «УКРАЇНСЬКИЙ БАНК ТОРГОВЕЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА»

	На 1.01.97 р. тис. грн.	На 1.07.97 р. тис. грн.
АКТИВ		
1. Грошові кошти:		
1.1. У національній валюті	199	255
1.2. В іноземній валюті	2	62
2. Коррахунок в НБУ	241	214
3. Коррахунки в інших банках	84	140
4. Кредити, надані банком:		
4.1. Кредити короткострокові	2 909	5 156
5. Міжбанківський кредит	200	437
6. Основні засоби та капіталовкладення	157	286
7. Дебітори	158	110
8. Операції з цінними паперами	«-»	26
9. Інші активи:		
9.1. Еквівалент валютної позиції	14	15
9.2. Відокремлені кошти за рахунок прибутку	116	253
ВСЬОГО ПО АКТИВУ:	**4 080**	**6 954**
ПАСИВ		
1. Статутний фонд	1 860	2 925
2. Резервний фонд	6	9
3. Інші фонди банку	168	297
4. Розрахункові рахунки клієнтів у національній валюті	1 216	1 130
5. Депозити юридичних осіб у нац. валюті	429	309
6. Вклади громадян у національній валюті	155	480
7. Кошти клієнтів в іноземній валюті	73	187
8. Кредитори	5	164
9. Інші пасиви:		
9.1. Доходи майбутніх періодів	38	35
9.2. Облік валютної позиції щодо власної валюти	14	15
10. Міжбанківський кредит	«-»	1 150
11. Прибуток	116	253
ВСЬОГО З ПАСИВУ	**4 080**	**6 954**

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ СТАНОМ НА 1.01.1997 РОКУ

ДОХОДИ БАНКУ	**ГРН.**
1. Проценти отримані	1.557.616
2. Доходи і комісія з послуг	444.410
3. Доходи від операцій з цінними паперами	202
4. Відшкодування клієнтами витрат	2 276
5. Інші доходи	23.703
Всього доходів	2.028.207
ОПЕРАЦІЙНІ ВИТРАТИ БАНКУ	
1. Сплачені проценти	1.534.661
2. Сплачена комісія з послуг	37.019
3. Витрати за операціями з цінними паперами	100
4. Матеріальні витрати з розрахункового і касового обслуговування клієнтів	41.029
5. Амортизаційні відрахування на повне відновлення	5.548
6. Операційні витрати банку з оплати послуг суб'єктів господарської діяльності	55.381
7. Інші витрати	73.549
Всього	**1.747.287**
ВИТРАТИ НА УТРИМАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ БАНКУ	
1. Витрати на утримання апарату управління	128.068
2. Витрати з охорони	48.994
3. Витрати на утримання службю авт.	26.398
Інші витрати	4.442
Всього	**207.902**
ПРИБУТОК І ЙОГО РОЗПОДІЛ	
1. Балансовий прибуток	115.709
2. Прибуток, що підлягає оподаткуванню	115.639
3. Сума податків	34.692
ФОНДИ, ЯКІ ВИСТУПАЮТЬ ГАРАНТІЯМИ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ БАНКУ	
Залишок на кінець звітного періоду	1.865.784
ФОНД НАКОПИЧЕННЯ	
Залишок на кінець звітного періоду	7.493
ФОНД СПОЖИВАННЯ	
Залишок на кінець звітного періоду	3

Бухгалтерський баланс на 1.01.1997 р., звіт про фінансові результати та їх використання за станом на 1.01.1997 р., довідку про фінансове становище за 1996 рік, опис ділової діяльності засвідчую:

Директор аудиторської фірми «Ставр»
(ліцензія на аудиторську діяльність серія АБ № 127
і сертифікат аудитора серії Б № 23)
В. П. ПАНТЕЛЄЄВ,
в. о. голови правління АКБ «УБТС»
Г. Ф. ГОРДЄЄВА,
в. о. головного бухгалтера АКБ «УБТС»,
Л. І. КАЛАШНИК.

Арбітражний суд Львівської області порушив справу № 2/398 про визнання банкрутом МПП «Каштан» (юридична адреса: м. Буськ, вул. Шкільна, 21; р/р 325185 в Буській філії «Приватбанк»).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Кіровоградської області (м. Кіровоград, вул. Луначарського,29) за позовом ПП «Рамбурс» (м. Київ, вул. Салютна,14) порушено справу про банкрутство приватного підприємства фірма «Терра» (Кіровоградська обл., смт. Голованівськ, вул. Леніна,5, р/р 468115 у філії АППБ «Аваль» у смт. Голованівськ, МФО 323431, код ОКПО 23228651).

До відома громадськості.

Фірма «Ірбіс» — товариство з обмеженою відповідальністю звернулася до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території України.

Поштова адреса: Харків, пл. Фейєрбаха, 7, телефони: 21-87-96, 21-67-69.

У номер

● *Львів*

Пільговий кредит — на житло

За розпорядженням голови Львівської облдержадміністрації Михайла Гладія буде надано фінансову допомогу житлово-будівельній кооперації області. Кошти спрямовуватимуть на завершення споруд, готовність яких становить 80 і більше відсотків. За рахунок асигнувань для надання пільгового кредиту членам десяти житлово-будівельних кооперативів з обласного бюджету виділено п'ятсот тисяч гривень. Новосілля очікують наприкінці цього року і на початку наступного.

● *Миколаїв*

Загроза смерті минула

Спалах лептоспірозу усунено — повідомила Миколаївська обласна санепідемстанція. Відомо, що небувалий спалах небезпечної хвороби виник у селі Акмечетські Ставки Доманівського району, потім перекинувся на навколишні населені пункти. Через лікарні пройшло близько 160 чоловік, у багатьох з них діагноз лептоспіроз підтвердився. На щастя, жодного смертельного випадку не було. Насамперед завдяки тому, що всім хворим було оперативно надано кваліфіковану медичну допомогу. Нинішній спалах стався через недодержання санітарно-епідеміологічних застережень.

● *Херсон*

Особиста охорона коштувала дорого

Увагу мешканців обласного центру знову прикуто до зловживань колишньої голови міськдержадміністрації Людмили Коберник, повноваження якої на цій посаді нещодавно припинила сесія міської Ради. Цього разу привід для роздумів дав обласний суд, котрий розглянув справу про перевищення повноважень Л. Коберник на займаній посаді. З'ясувалося, що градоначальниця користувалася послугами охоронців, на що з міського бюджету витрачено 16 тисяч гривень. Це адміністративне порушення не визналося судом Суворовського району Херсона. Але після втручання прокуратури справу все-таки було розглянуто в обласному суді. Людмилу Коберник оштрафовано на 425 гривень.

Багатий бідняк, або Чи треба керівникам працювати більше за всіх

***А**НАТОЛІЙ ЄВЧИШИН, який очолює Хмельницьке виробничо-торговельне підприємство «Хлібокомбінат», вважає, що треба. До слова, завдяки зусиллям цього директора міська влада спромоглася профінансувати регіональний контракт з ДАК «Хліб України».*

— Пане Анатолію, нині практично жодне підприємство не має оборотних коштів. Тож за який рахунок вам вдалося провести важливе фінансування?

— Треба віддати належне міськвиконкому. Він зорганізував керівників потужних промислових підприємств, аби забезпечити місто хлібом. Одні, скажімо, як ВАТ «Адвіс», дали селянам області запасні частини, устаткування, інші скидалися по копійці під договір з хлібокомбінатом. Звісно, левову частку цього фінансування здійснило наше підприємство. Власних фінансових ресурсів у такій кількості не було, тож довелося брати банківський кредит. І отримані гроші переказали ще на початку літа у ДАК «Хліб України».

— Ви сказали, що «у такій кількості у вас не було фінансових ресурсів». Отже, мали оборотні кошти? За рахунок чого вдалося їх нагромадити?

— Не буду лукавити. Нині животіє тільки переробна галузь, бо людям таки треба харчуватися. Щоправда, був час, коли нас серйозно потіснили на ринку приватні, колективні та інші міні-пекарні. Навіть традиційні партнери почали розривати угоди. Питання постало руба: або нам перелаштовувати роботу на новий лад, або брати всім торби і йти у світ широкий. Звичайно, почали з реорганізації власності. Викупили трудовим колективом заводи і стали закритим акціонерним товариством. Зі зміною форми власності почали міняти й систему трудових відносин, упорядкували штати. Тепер кожен знає своє місце у виробничому процесі, і понаряджини вже нема. Кожен усвідомлює головне завдання: підвищувати якість і асортимент продукції, тримати стабільну ціну. Нині маємо понад сто найменувань виробів. Більше того, наш обласний центр — серед небагатьох, де утримуються найдешевші ціни на хлібобулочні вироби. Це дало змогу не лише повернути назад партнерів, а й солідно розвинути власну торговельну мережу. Темпи зростання випуску продукції проти минулого року становлять 105,6 відсотка.

— Отже, можна вважати, що ви при грошах?

— І так, і ні. По-перше, чимало коштів іде на сплату податків. З другого боку, бюджетні установи заборгували надто багато. Скажімо, тільки підрозділи міністерств оборони та внутрішніх справ нам винні майже півмільйона гривень. Але ж не перестанеш давати хліб солдатам. А борги зростають. Ми вже четвертий рік справно розраховуємося і за енергоносії, і за всі комунальні послуги, чесно сплачуємо податки. А решту, що залишається, направляємо на переозброєння виробництва. Налаштовуємо сучасні технології. Інакше не виживемо.

— То про вас можна сказати, що ви багатий бідняк?

— Щось у цьому є...

— Скажіть, що дала зміна форми власності?

— Більше клопотів. Тепер директор, щоб вимагати від когось, мусить працювати більше за всіх. Позаяк посада ця виборна. І я не маю жодних переваг перед будь-яким робітником, нашим акціонером. Зате приємно помічати: заводчани відчули себе господарями виробництва. Це підвищило не лише виробничу, а й технологічну дисципліну. Тепер люди самі не хочуть тримати ледаря чи злодія. Відтак керівнику залишається більше часу на розв'язання стрижневих проблем, серед яких чільне місце посідають взаєморозрахунки та переозброєння виробництва, впровадження ощадних технологій.

— Вважатимемо, що хмельниччани взимку будуть удосталь забезпечені смачним хлібом.

— Це вже можна впевнено сказати. А ще те, що буде він якіснішим і дешевшим, ніж в інших регіонах. І це не тільки політика місцевої влади, а й наш господарський орієнтир.

Розмову вів
Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

І ЗЕЄДОРФ ПОЗАЗДРИВ БИ НАШОМУ ЮРКОВІ

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 10-й тур. **«Динамо» — «Прикарпаття».** 4:0. 3 000. 1:0 Вашук, 17, 2:0 Шевченко, 52, 3:0 Ребров, 58, 4:0 Калитвинцев, 69. **«Кривбас»—ЦСКА.** 1:1. 6 000. 1:0 Воскобойник, 40, 1:1 Гончаренко, 41.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	8	0	0	24-2	24
ШАХТАР	6	0	2	19-9	18
НИВА	6	0	3	16-7	18
Дніпро	5	1	2	17-6	16
Ворскла	5	1	3	14-16	16
Прикарпаття	4	2	4	19-15	14
Металург Д	3	5	2	8-6	14
Карпати	4	2	4	7-10	14
Металург Зп	4	1	3	14-12	13
Чорноморець	4	1	4	13-11	13
ЦСКА	3	2	5	11-12	11
Таврія	3	1	5	12-13	10
Зірка-НІБАС	3	1	6	11-20	10
Кривбас	2	3	5	6-12	9
МЕТАЛУРГ	1	2	6	7-25	5
ТОРПЕДО	0	2	7	3-25	2

На очах у «розвідників» із клубів-суперників — ПСВ «Ейндховен» та «Ньюкасла», які, наче домовившися, примчали до Києва на перегляд динамівської гри, лідер українського чемпіонату упевнено здолав «Прикарпаття».

Мені здалося, що візитери з Нідерландів та Великої Британії так і не збагнули усього до кінця. Адже хитрун Лобановський, бажаючи приховати від сторонніх очей майбутніх супротивників фірмові таємниці, наказав своїм хлопцям на власному полі грати ... від оборони. Але перевага динамівців геть над усіма іншими учасниками чемпіонату така велика, що, діючи навіть напівсили, підопічні Валерія Васильовича домагаються таких результатів.

Усі голи «Динамо» були привабливі. Але той, який забив його капітан Юрій Калитвинцев, викликав захоплення і трибун, і зарубіжних посланців, які сиділи неподалік ложі преси. Наш півзахисник — розумник і технар, перебуваючи на лівому фланзі в центрі поля, помітив, що воротар прикарпатців Олег Рипан необачно залишив ворота. Його ефектний удар влучив у праву «дев'ятку». Фантастика та й годі! Нещодавно у стартовому матчі чемпіонату Іспанії під час мадридського дербі майже так само (лише з правого флангу в центрі поля) по воротах «Атлетіко» пробив півзахисник «Реала» Кларен Зеєдорф. Але, гадаю, той, хто бачив обидва удари — київський та мадридський, погодиться, що гол блондина Калитвинцева був усе-таки ефектніший за гол його далекого смаглявого, з екзотичними кісками на голові, колеги.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Коли рубають ліс, летять... іскри нових ідей

Вітчизняний стиль

***М**ИНУЛО два роки з часу реформування лісового господарства на Івано-Франківщині: лісівники відокремилися від переробників. Були утворені держлісгоспи. Саме життя підказало таке розв'язання проблеми, адже Україна має вкрай мало лісів, що призводить до зниження родючості земель, порушення екологічної рівноваги.*

Розлучення лісівників та виробників, які акціонували свої підприємства, було болісним. Тертя тривають і досі. Потужності лісокомбінатів були розраховані і на сибірський ліс. Коли цієї сировини катастрофічно забракло, виникла реальна загроза, що виробничники потягнуть ковдру на себе, забувши про захисні, рекреаційні, функції лісу. Чи ж виправдало себе розлучення? Принаймні, новостворена лісогосподарська структура засвідчила свою ефективність, зокрема в сфері виробництва: за минуле півріччя план випуску товарної продукції виконано на 118 відсотків. Лісокомбінати не можуть похвалитися такими успіхами. Держлісгоспи за півроку поставили деревообробним підприємствам холдингової компанії «Прикарпатліс» понад 24 тисячі кубометрів лісоматеріалів, так званого товарного кредиту. Та виробники не поспішають розраховуватися.

... На території Рогатинського держлісгоспу, який очолює Іван Римарчук, 15 тисяч гектарів лісу. Саме на Рогатинщині міститься один із найкращих букових резерватів Європи. Для місцевих лісівників це не просто деревина, а Богом дана цінність. Звідси й відповідне ставлення до дерева, і програма діяльності, спрямована на формування високопродуктивних і біологічно активних лісів.

— Щоб досягти такого деревостану, треба віддавати перевагу природному відновленню. Бук має вирости сам і там, де йому треба, — вважає Іван Римарчук. — А ми створюємо йому всі умови, зокрема, господарські роботи провадимо взимку, щоб не пошкодити сіянці. Граб, березу й осику замінюємо високопродуктивними породами — дубом, буком, модриною. Лише цього року залісили 50 гектарів площ. Працюємо з ризиком, бо останнім часом спостерігаємо всихання букових і дубових лісів у всій Європі. Учені назвали це явище некрозом, а причини ще не вивчені.

Про нинішні методи і форми господарювання рогатинців можна сказати, що і тут вони тримають першість. На вигідних умовах експортують ліс до Англії, Німеччини, Італії й інших країн і готують матеріальну базу для випуску готової продукції. Невдовзі буде пущено італійську лінію для розпилювання, яка дасть змогу переробляти навіть неякісний ліс. Також запускаємо в дію новий деревообробний цех.

А насамкінець додамо, що держлісгосп вчасно виплачує своїм працівникам зарплату і всіляко дбає про різні форми винагороди за нелегку працю. У його віданні —невелика свиноферма, дві пасіки, чотири гектари ставків для вирощування риби, власна хлібопекарня. Найближчим часом лісівники мають намір одержувати прибутки і з мисливських угідь, надаючи їх до послуг багатим іноземцям, зокрема партнерам, з якими нині працює держлісгосп.

Коли на Рогатинщині рубають ліс, тріски не летять. А летять іскри нових ідей і потрапляють у благодатний грунт.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Івано-Франківська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311170.